

ת"פ 50137/01/20 - מדינת ישראל נגד מרואן מסאלחה

בית משפט השלום בחיפה

ת"פ 50137-01-20 מדינת ישראל נ' מסאלחה

כבוד השופטת מריה פיקוס בוגדאנוב	בפני
מדינת ישראל	בעניין:
	המאשימה
	נגד
מרואן מסאלחה	הנאשם

גזר דין

הנאשם הורשע על סמך הודאתו בעובדות כתב אישום המתוקן (במ/1) בביצוע עבירה של הלנת תושב זר השווה שלא כדין בניגוד לסעיף 12ב2(א)(1) לחוק הכניסה לישראל, תשי"ב-1952 (להלן: "**חוק הכניסה לישראל**") והסעה ברכב תושב זר ששווה שלא כדין, בניגוד לסעיף 12א(ג)(1) לחוק הכניסה לישראל.

במסגרת הסדר טיעון שנערך בין הצדדים, ביקשה המאשימה לקבוע כי מתחם העונש ההולם בעניינו של הנאשם נע בין חודש ל-6 חודשי מאסר בפועל, כאשר ההגנה תטען לעונש באופן חופשי.

עובדות כתב האישום המתוקן בו הורשע הנאשם:

בזמנים הרלוונטיים לכתב האישום מר סעיד זיד שהה בישראל שלא כדין, ולא היו ברשותו אישורי כניסה, עבודה או שהייה בארץ, כנדרש על פי חוק (להלן: "**התושב הזר**").

בתאריך 3.11.19, בשעה שאינה ידועה למאשימה, הסיע הנאשם את התושב הזר ממחסום ריחאן לאתר בנייה בעתלית (להלן: "**אתר הבניה**") לצורך ביצוע עבודות.

בין התאריכים 7.11.2019 - 24.10.19 הליו הנאשם את התושב הזר במחסן הממוקם בנצרת, והסיע את התושב הזר בסוף יום העבודה מאתר הבניה עד למחסן.

טיעוני המאשימה:

ב"כ המאשימה טען כי הערכים המוגנים בהם פגע הנאשם עניינם בסדר הציבורי, ביטחון המדינה וריבונות המדינה אשר זכותה להחליט על הנכנסים בשעריה. עוד נטען, כי יש לראות בחומרה רבה את מעשי הנאשם, אשר הסיע והליו את התושב הזר, תוך סיכון בטחון הציבור.

ב"כ המאשימה הפנה לפסיקה וביקש ללמוד ממנה כי מתחם העונש ההולם נע בין חודש ל-6 חודשי מאסר בפועל. יחד

עם זאת, בשים לב לכך שמדובר בנאשם שאין לחובתו עבר פלילי, נטען כי יש למקם את עונשו של הנאשם ברף התחתון של המתחם.

בנוסף, ביקש ב"כ המאשימה להשית על הנאשם ענישה נלווית בדמות מאסר על תנאי, פסילת רישיון נהיגה בפועל ועל תנאי וכן להשית עליו תשלום קנס.

טיעוני ב"כ הנאשם:

ב"כ הנאשם טענה כי יש להתחשב בכך שהנאשם הודה, לאחר שמיעת חלק מהראיות, נטל אחריות על מעשיו והביע חרטה. עוד נטען, כי הנאשם עד כה ניהל אורח חיים נורמטיבי ואין לחובתו עבר פלילי.

ב"כ הנאשם הפנתה לפסיקה (טע/1) וטענה כי מתחם העונש ההולם נע בין מאסר מותנה למאסר בפועל של מספר חודשים בודדים, אשר יכול וירוצה בדרך של עבודות שירות.

ב"כ הנאשם טענה כי בעת גזירת העונש יש להתחשב במצבו הבריאותי של הנאשם שהדרדר במהלך שמיעת הראיות, היות והנאשם סובל ממחלת לב קשה, הוא עבר השתלת קוצב לב באוגוסט 2021 והוא מועמד להשתלת לב. ב"כ הנאשם הוסיפה כי הנאשם סובל גם מקשיי הליכה, וכושר הדיבור שלו נפגע (טע/2), כאשר הוא זכאי לקצבת נכות בשיעור של 100% (טע/3).

בנסיבות אלה, טענה ב"כ הנאשם כי אין להשית על הנאשם עונש של מאסר בפועל, אשר עלול לפגוע בנאשם קשות לאור מצבו הרפואי, וכי יש להסתפק במאסר מותנה אשר נמצא בגבולות המתחם שהוצע על ידה.

ב"כ הנאשם ביקשה שלא לפסול את רישיונו של הנאשם, היות והנאשם נדרש להסעות רבות לצורך מעקב וטיפולים רפואיים ופסילת הרישיון תגרום לנאשם עוול רב שלא לצורך.

עוד ביקשה ב"כ הנאשם לא להשית על הנאשם קנס היות והוא מתפרנס מקצבת נכות, כאשר שלושה קטינים סמוכים על שולחנו.

דברי הנאשם:

הנאשם ניסה לדבר אך התקשה בשל קשיי דיבור.

דין והכרעה:

הנאשם הורשע בביצוע עבירות של הלנה והסעה ברכב של תושב זר השוהה שלא כדין. על אף שמדובר במספר עבירות, על פי מבחן "הקשר ההדוק" יש לקבוע כי מדובר במסכת עבריינית אחת וכי מדובר באירוע אחד בגינו יש לקבוע מתחם עונש כולל לכל העבירות יחדיו.

מתחם העונש ההולם:

הערכים המוגנים שנפגעו ממעשי הנאשם הם זכותה של המדינה להגן על ריבונותה ולקבוע את זהות הבאים בשעריה, וכן הגנה על שלום הציבור ובטחונו.

מדובר בביצוע עבירות מתוכננות שמטרתן כלכלית, כאשר הנאשם הסיע והלין תושב זר אחד למשך כשבועיים. אמנם לא נגרם כתוצאה מביצוע העבירות נזק בפועל, אך קיים פוטנציאל גדול לגרימת נזק לביטחון הציבור.

משכך, אני קובעת כי בנסיבות תיק זה מידת הפגיעה היא בינונית.

מדיניות הענישה הנהוגה:

בחנית הענישה הנוהגת מעלה כי במקרים דומים הוטלו על נאשמים עונשים הנעים בין מאסר מותנה לבין מס' חודשי מאסר בפועל:

· ברע"פ 4923/18 **עבד אלראוף חאג' נ' מדינת ישראל** (27.8.18) הנאשם הורשע בביצוע עבירות של הסעת תושב זר השווה בארץ שלא כדין, והעסקת תושב זר שלא כדין. המבקש הסיע תושב של שטחי הרשות מבלי שהיו ברשותו אישורי כניסה ושהייה כדין. בנוסף, בשני מועדים העסיק המבקש את השב"ח בעבודות בתשלום. בית משפט השלום קבע כי מתחם העונש ההולם נע בין מאסר על תנאי, לרבות הארכת תקופת המאסר המותנה שהושת על המבקש במסגרת הליך אחר, לבין עונש מאסר בפועל של 8 חודשים, קנס, התחייבות, ופסילת רישיון הנהיגה. לבסוף, בית משפט השלום האריך את תוקפו של המאסר המותנה שהושת על המבקש בהליך קודם לתקופה נוספת של שנתיים מיום גזר הדין בצירוף ענישה נלווית. המדינה ערערה על קולת העונש והערעור התקבל כך שבית המשפט המחוזי השית על המבקש חודש מאסר לריצוי בפועל, והפעיל את עונש המאסר המותנה בן 8 החודשים לריצוי בחופף, כך שעל המבקש הוטל לרצות 8 חודשי מאסר בפועל. בקשת רשות ערעור שהוגשה לבית המשפט העליון נדחתה, כאשר נקבע כי העונש שהושת על המבקש אינו סוטה באופן קיצוני ממדיניות הענישה הנהוגה בעבירות מסוג זה.

· ברע"פ 2057/19 **מרזוק נ' מ"י** (21.3.2019) אושר מתחם שבין מאסר מותנה ועד 8 חודשי מאסר והוטל על המבקש עונש של 5 חודשי עבודות שירות, בנסיבות של העסקה והסעה של 5 שוהים בלתי חוקיים סמוך לקו התפר.

· ברע"פ 6141/09 **סלהב נ' מדינת ישראל** (30.7.09), נדחתה בקשת רשות ערעור של נאשם ללא עבר פלילי, שהורשע בעבירה של הסעה שלא כדין של מספר תושבים זרים, תמורת תשלום. בית משפט השלום הטיל על הנאשם עונש מאסר מותנה. בערעור, החמיר בית המשפט המחוזי את העונש והטיל על המבקש בנוסף, 45 ימי מאסר. בית המשפט העליון דחה את בקשת הרשות ערעור והותיר את העונש על כנו.

· בעפ"ג (ב"ש) 33274-04-21 **סמיר אלסייד נ' מדינת ישראל** (2.6.21) הורשע המערער לאחר הודאתו, בהתאם להסדר טיעון בין הצדדים, בעבירה של העסקת עובד זר. על פי ההסדר הסכימו הצדדים כי המדינה תבקש להטיל על המערער 3 חודשי מאסר בעבודות שירות, מאסר על תנאי וקנס, ואילו ההגנה תבקש להטיל מאסר על תנאי והתחייבות להימנע מעבירה. בית משפט השלום קבע כי מתחם העונש ההולם נע בין מאסר על תנאי ועד 10 חודשי מאסר בפועל שבנסיבות מתאימות ניתן לבצע בעבודות שירות, לצד ענישה צופה פני עתיד וקנס משמעותי. על המערער הושת עונש של 5 חודשי מאסר על תנאי, קנס והתחייבות. המערער ערער על רכיב הקנס לבית המשפט המחוזי והוא הופחת בשל נסיבותיו האישיות של המערער. יתר רכיבי גזר הדין נותרו על כנם.

· בעפ"ג 68583-12-21 **סאאד ביאדסה נ' מדינת ישראל** (24.2.22) המערער הורשע בביצוע עבירות של הסעת תושב זר השוהה שלא כדין, העסקת שב"ח, נהיגה בזמן פסילה, ללא רישיון נהיגה וללא ביטוח. בית משפט השלום קבע כי מתחם העונש ההולם נע בין מאסר על תנאי ובין 6 חודשי מאסר שניתן לרצות בעבודות שירות. חרף המלצת שירות המבחן הוחלט להרשיע את המערער ולא להימנע מהרשעה. על המערער הושת עונש של מאסר על תנאי, פסילה על תנאי וצו מבחן. ערעור שהגיש המערער לבית המשפט המחוזי נדחה.

· בע"פ (נצ') 31465-05-16 **מדינת ישראל נ' יוסף יוסף** (13.12.16) הורשע המשיב לאחר הודאתו בביצוע עבירות של העסקת תושב זר שלא כדין והסעת תושב זר השוהה שלא כדין. בית משפט השלום נעתר לבקשת המשיב והחליט בניגוד לעמדת המדינה לבטל את הרשעתו של המשיב ולהסתפק בהטלת צו של"צ בהיקף של 200 שעות. ערעור שהוגש על ידי המדינה לבית המשפט המחוזי התקבל, המשיב הורשע והעונש שנגזר בבית משפט קמא הותר על כנו.

· בת"פ 36462-09-20 **מדינת ישראל נ' רמזי אבו קטיש** (21.9.22) הנאשם הורשע לאחר הודאתו בעבירה של הלנת שב"ח, העסקתו והלנתו. בית משפט השלום קבע כי מתחם העונש ההולם נע בין מאסר מותנה או של"צ או שניהם יחד ועד 4 חודשי מאסר וענישה נלווית. על הנאשם הושתו 4 חודשי מאסר על תנאי, צו של"צ בהיקף של 150 שעות, התחייבות וקנס.

· בת"פ (כפר סבא) 1731/09 **מדינת ישראל נ ג די זפורוזץ** (22.4.13), הנאשם, נהג מונית, נעדר עבר פלילי, הורשע בעבירה של הסעה שלא כדין של שני שוהים בלתי חוקיים. בית המשפט השלום קבע כי מתחם העונש ההולם בעבירות הסעת שב"ח נע בין הטלת מאסר מותנה ובין מספר חודשי מאסר, ודאי מקום בו מדובר בעבירה ראשונה. בית משפט השלום הטיל על הנאשם עונש מאסר מותנה, פסילת רישיון על תנאי וקנס.

· בת"פ 33249-12-20 **מדינת ישראל נ' חבושב** (22.3.21) הורשע הנאשם בעבירה של העסקת עובד זר. בית משפט השלום קבע כי מתחם העונש ההולם יכול להכיל ענישה שברף התחתון שבה מאסר מותנה וקנס ועד מס' חודשי מאסר. על הנאשם נגזר מאסר על תנאי בן חודשיים וקנס.

בהתחשב במכלול הנתונים לעיל, אני קובעת כי מתחם העונש ההולם בנסיבות תיק זה נע בין מאסר על תנאי ל- 6 חודשי מאסר בפועל, אשר בנסיבות מתאימות ניתן לרצות בעבודות שירות לצד ענישה נלווית.

לאחר ששקלתי את עניינו של הנאשם, לא מצאתי מקום לסטות ממתחם העונש שקבעתי לא לחומרא ולא לקולא.

באשר לעונשו של הנאשם בתוך מתחם העונש ההולם אותו קבעתי לעיל:

שקלתי לקולא את העובדה כי הנאשם, בן 48 הודה, נטל אחריות על מעשיו וכי לחובתו אין עבר פלילי מסוג כלשהו.

עוד התחשבתי בכך שמדובר בעבירות שבוצעו בשנת 2019 ומאז הנאשם לא היה מעורב בביצוע עבירות פליליות.

בנוסף נתתי את דעתי למצבו הבריאותי המורכב של הנאשם, כעולה מהמסמכים הרפואיים שהוגשו (טע/2) וכי כיום הוא אינו עובד אלא הוכר כנכה בשיעור של 100% על ידי המוסד לביטוח לאומי (טע/3).

לאחר ששקלתי את כל השיקולים אשר פורטו לעיל, אני גוזרת על הנאשם עונש ברף הנמוך של המתחם, כדלקמן:

א. מאסר על תנאי בן 5 חודשים למשך 3 שנים מהיום, והתנאי הוא שהנאשם לא יעבור בתקופת התנאי עבירה לפי חוק הכניסה לישראל, ויורשע בגינה.

ב. קנס בסך 5,000 ₪ או 20 ימי מאסר תחתיו. הקנס ישולם ב-10 תשלומים שווים ורצופים החל מיום 1.12.2022 ובכל 1 לחודש שבא אחריו. אי עמידה באחד התשלומים תעמיד את יתרת הקנס לפירעון המידי.

הקנס ישולם לחשבון המרכז לגביית קנסות, אגרות והוצאות ברשות האכיפה והגבייה.

ניתן לשלם את הקנס באחת הדרכים הבאות:

בכרטיס אשראי - באתר המקוון של רשות האכיפה והגבייה, www.eca.gov.il

במזומן בכל סניף של בנק הדואר - בהצגת תעודת זהות בלבד (אין צורך בשוברי תשלום).

ג. אני מורה על פסילה על תנאי למשך 6 חודשים מלהחזיק או לקבל רישיון נהיגה וזאת למשך 3 שנים מהיום, והתנאי הוא שהנאשם לא יעבור בתקופת התנאי עבירה לפי חוק הכניסה לישראל, ויורשע בגינה.

בנסיבותיו של הנאשם, בשים לב להיותו נכה בשיעור 100%, אשר נזקק לרכב לצורך התניידות והגעה לטיפולים רפואיים, לא מצאתי לפסול בפועל את הנאשם מלהחזיק רישיון נהיגה.

זכות ערעור תוך 45 ימים לבית המשפט המחוזי.

ניתן היום, ח' חשוון תשפ"ג, 02 נובמבר 2022, בנוכחות הצדדים.